

највиших државних функционера због повреда устава, закона, велеиздаје или других тешких кривичних дела и тада практично иступају као једна врста кривичног суда. Осим земаља (Аустрије, Немачке и др.) где уставни суд одлучује о одговорности високих државних функционера, има и оних других, које за то не предвиђају надлежност уставног суда, него надлежност парламента или посебног суда као, рецимо, Високог суда правде у Француској (по Уставу од 1958.)

д) Одлучивање о забрани рада политичких странака

Уставни судови неких земаља цене и уставност рада политичких странака и у том смислу могу да одлуче да забране рад оних странака које иступају противуставно. Свакако да под удар оваквих одлука уставних судова долазе реакционарне (профашистичке и остале) странке које подривају уставни и демократски поредак једне земље, што није случај са оним другим – напредним и демократским које делују у складу са прокламованим принципима и вредностима демократског друштва. О забрани рада једне политичке странке Уставни суд Немачке одлучује или на предлог Бундестага или Бундесрата или Савезне владе (али и покрајинских влада). У немачкој пракси је било таквих случајева изрицања забране политичког деловања странака као нпр. 1955. год. када је забрањен рад Национал – социјалистичке (нацистичке) као и крајње леве, Комунистичке партије Немачке. И код нас у Србији Уставни суд одлучује о забрани рада политичке странке (или друге политичке организације) и то онда када се злоупотреби слобода политичког удруживања и деловање странке усмери на насилно рушење уставног поретка, нарушавање територијалне целокупности Републике, кршење зајамчених слобода и права грађана, као и изазивање и подстицање националне, расне и верске нетрпељивости и мржње.

ђ) Одлучивање у споровима поводом повреде основних права и слобода грађана (уставна жалба)

Важна и осетљива функција уставног суда је и да решава спорове поводом повреде права и слобода грађана. Она произилази из саме суштине устава као акта који гарантује и штити та права и који не признаје никакве друге интересе који би били виши и изнад поштовања људских права и слобода. Устави су и донети као акти слобода и права и као такви прокламују бројна и разноврсна права и слободе, разрађују њихову садржину и